

Med anledning av ansökan om resebidrag från Märtha, Gunnar och Arvid Bothéns stiftelse

Redogörelse för deltagande på Metal 2022, 10:de mötet i ordningen arrangerat av ICOM-CC Metals Working Group, 5 – 9 september 2022.

Till att börja med ett stort tack för resebidraget jag delgivits från Märtha, Gunnar och Arvid Bothéns stiftelse. Bidraget gav mig möjligheten att delta på konferensen Metal2022 i Helsingfors som inleddes den 5 september och pågick sedan till och med den 9 september.

Dag ett sammanslöt vi, 199 fysiskt deltagande från 36 olika länder vid färjeläget på salutorget. Härifrån väntade en 15 minuters båtfärd ut till Sveaborg där konferensen skulle äga rum. Väl framme blev vi tilldelade tygkassar med programbok, kartor, block, reklamblad m.m. Sedan tog Ilari Kurri ordet och gick igenom programmet för kommande dagar.

Det var ett späckat schema alla konferensens fem dagar. Varje dag var det uppslutning vid färjan kl 8:20 och aktiviteter/föredrag till kl 20:00. Trots detta blev programmet varken utdraget eller

innehållslöst. Jag upplevde allt oerhört välorganiserat. Dagarna hade tydliga teman, måndag – "Sustainability in practice", tisdag – "Modern metals", onsdag – "Coatings, consolidants & corrosion inhibitors", torsdag – "Technical studies", "Analytical investigations" och fredag – "Conservation practices". Varje dag serverades mat i en papperskasse med syfte att ta med ut på upptäcktsfärd och äta på en klippa, gräsmatta eller bänk. Vi hade tur med vädret och alla dagar njöt vi av frisk luft, sol och trevligt sällskap. Sena eftermiddagar tillägnades olika event och utflykter. Måndag eftermiddag var det välkomstmottagning på Helsinki City Hall, tisdag var det konferensmiddag, onsdag åkte vi på studiebesök på "Conservation Centre of the Finnish Heritage Agency" och "Metropolia School of Conservation" och på torsdagen fick vi på Sonck Hall ta del av de 36 posterpresentationerna som muntligt och kortfattat redovisats under konferensens gång.

Den röda tråden genom hela konferensen var "Hållbarhet" vilket huvudtalare, Caitlin Southwick inleder måndagen med att prata om. Hon är tidigare yrkesverksam stenkonservator, men talar inför oss på måndagen som Executive Director, Ki Culture i Nederländerna. Ki Culture är en internationell icke vinstdrivande organisation som jobbar för att förena kultur och hållbarhet. Allt från de "små" frågorna som återvinningsbara handskar till de stora klimatavtrycken avhandlades. Hon bidrog med engagemang och motivation som var svår att motstå.

Det gröna temat fortsätter. Vi får ta del av redogörelser för möjligheten att förvara och bevara arkeologiskt järn i danska våtmarker. Vad forskargruppen kallar "naturlig konservering". Hur projektgruppen Helix försöker hitta miljövänliga alternativ till rengöring av järn med hjälp av biologiska syntetiserade kelatorer så som Deferoxamine B, en potentiell ersättning till EDTA. Man lägger särskilt märke till att unga kvinnor intar podiet vid flertalet tillfällen. Anledningen till det kan vara att man haft som ambition på konferensen att ha särskilda inslag för "young Conservation Professionals". Konkretiseringen av konserveringsmetoder, vad de innebär och hur vi skall förenkla termer och beskrivningar är teman för några föredrag. Som när Johanna Thunberg från Cardiff

Pågående föredrag Metal2022. Foto: Johanna Hermansson.

Mottagare: kontakt@nkf-s.se
Avs: Johanna.hermansson@kulturen.com

den 31 oktober 2022

University, UK försöker förenkla identifieringen av bronssjuka genom att titta efter särskilda karaktärsdrag hos clorider innehållande typ II-strukturer. Eller Mariana Cardoso, oberoende konservator från Portugal som försöker se om man kan standardisera beskrivningen av färger på korrosionsprodukter. Namnet på hennes poster "The Bluish Green and the Greenish Blue" säger en del om problematiken kring fritt beskrivande.

Sen kommer givetvis inslagen då man häpnar. Matthias Heinzl från Leibniz Research Institute berättar om ett fynd (2008) av en relikpendant/berlock. Den är tillverkad av förgylld koppar och daterad till 1200-talet. 100-tals år i jorden har bidragit till omfattande korrosion. Det tog honom 500 timmar att konservera pendanten och metoder som "gama-ray neutron activation analysis" och "neutron tomography" användes för att identifiera pendantens innehåll vilket var fem stycken relikdelar insvepta i textilier. Jannen Contreras Vargas från National School of Conservation, México berättar om långa promenader genom skogar och djungler och klättring i trappor och på tak för att kunna nå de kulturhistorisk värdefulla kyrkklockorna som skulle dokumenteras i México. Ett arbete som blev ett äventyr och påminner lite om en Indiana Jones film.

Jag fick under fredagen tyvärr en inflammation i min tå som gjorde det omöjligt för mig att ta mig fram på kullerstengatorna på Svea borg. Jag tog då istället del av konferensen digitalt. Genom en tjänst som virtual.liveto.io tillhandahöll kunde man i realtid följa konferensen och dessutom få tillgång till föredragen en månad framöver. Ett fantastiskt verktyg jag haft stor nytta av även efter konferensen när jag velat friska upp minnet.

Jag är oerhört tacksam för att jag fick möjlighet att delta vid konferensen som var fantastiskt lärorik. Jag har delat med mig av min upplevelse i "Konserverinspodden" där jag berättar kortfattat om eventet och tillsammans med Lisa Nilsen, frilansande kulturhistorisk konservator, kommer jag också skriva och sända in en artikel till *Realia* om Metal2022.

Vänlig hälsning

Johanna Hermansson